

vim defloratæ, quomodo taxanda sit; *ibid. num. 27. & 28.*

Ceteris pauperibus deflorator dives non tenetur plus dare defloratæ, quàm deflorator pauper; *ibid. num. 29.*

DOS tribuenda à defloratore paupere quomodo mensuranda sit, & ad quid teneatur, si ad pinguiores statum devenit; *ib. n. 30. & 31.*

In foro interno dos puellæ per vim defloratæ tribuenda, quomodo mensuranda sit; Et ad quid teneatur deflorator in eodem foro, si Juxta non sit bene informatus, vel puella sit nobilis; *ib. n. 32. ad 34.*

Ad quid teneatur deflorator, si puella sponte se obtulit, ac consensit in stuprum: aut muneribus, ac blanditiis, sine ulla vi, aut fraude fuit in stuprum inducta; *ib. n. 35. ad 38.*

Referuntur hac arrepta occasione ea, quæ sancivit Clemens XII. pro Urbe Roma contra defloratores, sive stupratores, & stupratas puellas; Vide *ib. in nov. add. Cons. Theol. n. 39. & seqq.*

An pater teneatur dotem dare filie nupte sine ejus consensu, si vir scripserit tertio mediatori, quod duceret uxorem sine dote, modo pater acquiesceret; *ibid. in nov. add. n. 51.*

An pater iterum teneatur dotare filiam, si ejus culpa dos constituta, & soluta primo marito perijt; *ib. in nov. add. n. 52.*

Et quid si inter patrum patrimonium fuerit diminutum; *ibid.*

In illis locis, in quibus virum inter & uxorem viget communitio bonorum, mater non in subsidium, sed æque principaliter, ac pater dotem constituere tenetur filie; *ib. in nov. add. num. 53.*

DOS quoad ejus reversionem, seu restitutionem, soluto Matrimonio, & facultatem eam repetendi constante Matrimonio.

Solutio Matrimonio pro morte naturalem mariti dos adventitia est integra restituenda uxori; Vide *verb. Dos art. 3. n. 1.*

DOS Profecticia tamen redit una cum dotata ad dotantem, si dotata adhuc est in potestate dotantis: Secus si jam est emancipata; *ib. n. 2. & 3.*

At quia ubique receptum est patriam potestatem dissolvi per nuptias filie, adherendum est illis, qui indistincte sentiunt hodie pro dote profecticia ipsam filiam solum agere posse; *ib. in nov. add. n. 4. ad 9.*

Solutio Matrimonio per mortem naturalem uxoris, nullis ex illa extantibus libertis, dos adventitia, ac profecticia, dotes constitutæ à stupratore puellæ stupratæ, à Raptores puellæ raptæ, à viro sene puellæ juveni, ad quos pertineant, & quo jure; *ibid. n. 4. ad 9.*

Solutio Matrimonio quoad vinculum viventibus adhuc contrahentibus, vel per impedimentum dirimens, aut aliam licitam causam, sive propter crimen contrahentium, dos, ac dotis lucra obventa, ad quos spectent; *ib. n. 10. ad 16.*

Constante Matrimonio si maritus culpa sua ad inopiam vergat, an possit uxor repetere dotem suam; *ib. n. 17. & 18.*

Si absque sua culpa maritus vergit ad inopiam, nequit cogi ad restituendam dotem. Et in casu quid agere possit uxor assignatur; *ib. n. 19. ad 22.*

Potest uxor constante Matrimonio suam repetere dotem, si bona mariti Fisco inferantur; *ibid. n. 23.*

Uxor ratione dotis habet tacitam, & privilegiam hypothecam in omnibus bonis mariti, ita ut præferatur omnibus aliis creditoribus; *ib. n. 24.*

Circa omnia hæc dicta de dote sunt attendendæ speciales conventiones dotales, & locorum consuetudines; *ib. n. 25.*

An Neophytus teneatur dotem restituere uxori nolenti converti aut cohabitare sine Creatoris contumelia; Vide *verb. Neophytus in add. novis. Cons. Theol. d. num. 9.*

De mulieris hypotheca pro dote, & prælatione supra ceteros creditores; *ib. add. nov. n. 27. & seqq.*

Quoad dotem cetera; Vide *verb. Adulterium art. 2.*

DUBITATIO, DUBIUM.

Dubitatio quid sit? Quid de dubitatione temeraria, sive positiva, sive negativa? Vide *verb. Judicium temerarium d. n. 2. ad 16.*

Dubium juris, & dubium facti quid sit? Vide *verb. Conscientia n. 29. & 30.*

Dubium speculativum, & practicum quid sit; *ib. n. 25. & 26.*

Dubium positivum, & negativum quid sit; *ib. n. 27. & 28.*

Dubium de irregularitate contracta potest tenere qui non sit irregularis; excepto in dubio de homicidio in quo dubitans, an vere homicidium commiserit, tenendus esset irregularis; Vide *verb. Irregularitas art. 8. n. 9. & 10.*

DUCATUS pro solvenda pensione quomodo intelligendus? Vide *verb. Pensio d. n. 115. ad 118.*

DUELLUM.

Quoad ejus esse, divisionem, & prohibitionem.

Duellum proprie dictum quid sit? Vide *verb. Duellum art. 1. n. 1.*

Duellum debet esse cum effectu; *ib. n. 2.*

Duellum quando prohibitur; *ibid. n. 3.*

Duellum proprie dictum debet esse ex conducto, ac initum statuto loco, & tempore; Et cum periculo occisionis, vel vulneris; *ib. n. 4. ad 6.*

Duellum aliter dividitur à Theologis, & aliter à Legistis. Legiste illud dividunt in decretorium, propagatorium, & satisfactorium, & triplex divisio explicatur; *ib. n. 7. ad 10.*

Theologi dividunt duellum in sex species, scilicet in duellum manifestativum veritatis, ostentativum virium, evitativum ignominie, Terminativum controversie, evitativum belli, & defensivum honoris, & singula explicantur, & quæ sint licitæ; *ib. n. 11. ad 17.*

Duellum ulterius dividitur in illud, quod fit auctoritate publica, & in illud, quod fit auctoritate privata. Utrumque patet ex terminis; *ib. n. 20.*

Duellum tum solemne, tum privatum, seu simplex, esse prohibitur Jure divino, & humano, tam civili, quàm canonico; *ib. n. 21.*

Recensentur quinque propositiones circa duellum à S. M. Benedicto XIV. damnatæ; *ib. in nov. add.*

Indicantur Auctores, qui de rebus ad duella pertinentibus, & illorum historiam spectantibus scripserunt; *ib. in nov. add. num. 22. & 23.*

DUELLUM quoad ejus penas, & personas eas incurrentes, & earum absolutionem.

Afferuntur imprimis per extensum pro regula, & notitia satis necessaria ad hæc omnia constitutio Clementis VIII. Vide *verb. Duellum art. 2. n. 1.*

Enumerantur poenæ principales contra duellantes statuatæ; *ib. n. 2.*

Duellantes, si moriantur, quando priventur ecclesiastica sepultura; *ib. n. 3. & 4.*

Assignantur illi, qui incurunt penas impositas contra duellantes; *ib. n. 5. ad 13.*

Easdem penas incurunt etiam Christiani cum Turcis duellantes; *ib. n. 14.*

Non incurunt tamen tales penas ratum habentes duellum factum; *ib. n. 15.*

Exemplificantur varii casus, in quibus provocatus ad duellum non incurrit illas penas; *ib. d. num. 16. ad 19.*

Absolutio ab excommunicatione incurra ob duellum ratione cit. constit. Clementis VIII. à quo possit impendi; *ib. n. 20. & 21.*

Referuntur poenæ à Benedicto XIII. & per extensum exhibentur, item poenæ late contra duellantes à Benedicto XIV. Vide *ibid. in nov. add.*

EBRIETAS, EBRIUS.

EBRIETAS quid sit: Vide *verb. Clericus art. 5. n. 20.*

Ebrietas unde dicta, *ibid. num. 21.*

Ebrietas est sub gravissimis poenis interdicta Clericis, *ibid. num. 25.*

Ebrius quando evadit irregularis ex homicidio, vel multitudine casuali: Vide *verb. Irregularitas art. 1. sub num. 11. vers. Ex homicidio.*

Alia de Ebrietate. Vide *verb. Gula d. n. 12. ad 28.*

ECCLESIA.

Ecclesia in sensu morali capta quoad ejus esse, & principales notas.

Ecclesie nomen quid significet: Vide *verb. Ecclesia art. 1. num. 1.*

Ecclesie nomen dupliciter sumitur, & explicatur, *ibid. num. 2.*

Afferunt vera definitio ecclesie, & explicatur per singulas ejus particulas, *ibid. d. num. 3. ad 9.*

Ad hanc ecclesiam spectant non solum prædestinati, & justi, sed etiam reprobi, & peccatores, *ibid. num. 11.*

Ad hanc tamen ecclesiam non spectant, sed ab ipsa excluduntur Paganus, Turcæ, & Judæi, Catechumeni, Hæretici, à Fide Apostata, Schismatici, Excommunicati, &c. *ibid. num. 12. ad 16.*

Una & eadem substantialiter, & formaliter est ecclesia *Legis Gratia, Legis Nature & Legis Scripta, ibid. num. 17.*

Nota præcipue, per quas vera ecclesia decernitur à falsis, sunt quatuor, & enumerantur, ac variis titulis, & rationibus explicantur, *ibid. n. 18. ad 24.*

Sola Ecclesia Romana Catholica habet notas vere ecclesie Christi, & in ipsa sola potest obtineri salus, & nullus extra ipsam salvatur, *ibid. num. 25.*

Ecclesia Romana pro eodem sonat, ac Universalis, *ibid. num. 26.*

Summus Pontifex, quamvis non sedeat Romæ, appellatur semper Romanus Pontifex, *ibid. n. 25.*

Non habet Deum Patrem, qui non habet Ecclesiam Romanam Matrem, *ibid. num. 18.*

ECCLESIA quoad ejus visibilitatem, indefectibilitatem, & infallibilitatem.

Ecclesia vera Christi est, & fuit semper absolute visibilis: Vide *verb. Ecclesia art. 2. num. 1.*

Ecclesiam esse visibilem ostenditur etiam evidenti ratione, *ibid. num. 2.*

Christi Ecclesia visibilis, seu Ecclesia Romana Catholica est indefectibilis, & semper duratura, & infallibilis, quod colligitur ex novo, & veteri Testamento, & probatur ex SS. Patribus, & Sacris Canonibus, *ibid. num. 3. ad 9.*

Ecclesia Romana Catholica est regula Fidei, & morum in toto mundo, & sola potest definire causas Fidei ab omnibus tenendæ; *ibid. num. 10. ad 13.*

Ecclesia Romana dicitur Mater, & Magistra omnium ecclesiarum, & est caput etiam Ecclesie Græcæ, *ibid. num. 14. & 15.*

Romana Ecclesia habet annexum primatum Universalis Ecclesie ex institutione, & præcepto Christi Domini, *ibid. num. 16. & 17.*

Fides Apostolica non potest à Romana Urbē divelli, & alio transferri, & ubi est Papa, ibi est Roma; *ibid. num. 18. & 19.*

Per tale privilegium impeditur non potest ampliatio conventus; si jam fuerit legitime facta; *ibid. num. 25. & 26.*

APPENDIX, seu Noyus de Christi Ecclesia Articulis.

Ecclesia in genere quælibet Congregatio dicitur, *ibid. verb. Ecclesia in nov. Artic. num. 1. & seqq.*

Ecclesia in sensu ecclesiastico dicitur societas fidelium, *ibid. num. 5. ad 7.*

Qui de hac sunt ecclesia, vocantur interius per gratiam, exterius vero per verbum, *ibid. num. 7. & seqq.*

Ecclesia Christi duplici modo considerari potest, per latam scilicet, & strictam significationem, *ibidem num. 12. & seqq.*

Ecclesia Christi per latam significationem accepta temporibus legis naturæ, & scriptæ etiam floruit, *ibid. num. 15. ad 18.*

Quanam fuerit divina providentiæ cura in regendo Ecclesiam in statu naturæ, & legis scriptæ, *ibid. num. 19. & seqq.*

Novatorum circa ecclesiam Christi definitionem hæreses designantur, *ibid. num. 32. & seqq.*

Confutantur, *ibid. num. 43.*

Ostenditur, Ecclesiam Christi visibilem esse, *ib. num. 44. & seqq.*

Esse unam, *ibid. num. 56.*

Sanctam, *ibid. num. 57.*

Catholicam, *ibid. num. 58.*

Et Apostolicam, *ibid. num. 59.*

In Ecclesiis Hæreticorum non sunt nota ecclesie Christi, *ibid. num. 61. & seqq.*

Nota ecclesie Christi in Ecclesia Romana conspiciuntur, *ibid. num. 65. & seqq.*

Ecclesia Christi comprehendit non solum prædestinatos, perfectos, & justos, sed etiam peccatores, *ib. n. 68. & seqq.*

Recensentur illi, qui ab Ecclesia Christi arcentur, *ibid. num. 73. & seqq.*

Visibilis ecclesia Christi nunquam deficit, *ibid. num. 73.*

Infallibilis item est in decernendis Fidei, & morum controversiis, *ibid. num. 80. & seqq.*

Romanus Pontifex Primatum obtinet in Ecclesia Christi, & est infallibilis in finiendis Religionis controversiis, *ibid. num. 85. & seqq.*

ECCLESIA materialis quoad ejus ædificationem, dotationem, & reparationem.

Ecclesia materialis juxta varias ejus classes varia sortitur nomina: Vide *verb. Ecclesia art. 3. num. 1.*

Basilicæ, quare sic dicte, & quales ecclesie vocentur Basilicæ, *ibid. num. 2. ad 4.*

Quales ecclesie vocentur Cathedrales, Collegiata, Matrices, Filiales, Baptismales, & Parochiales, *ib. num. 5. ad 10.*

Parochiales, & Baptismales ut plurimum tum in jure, tum in facto confunduntur, & Baptismales dicuntur etiam matrices, *ibid. num. 11. & 12.*

Pro ecclesia de novo ædificanda quid requiratur, *ibid. num. 13. ad 15.*

Non requiritur dicentia Episcopi pro ædificanda oratorio privato in propria domo, *ibid. num. 16.*

Pro ædificanda ecclesia una cum monasterio Regularium, quid requiratur, *ibid. num. 17.*

Ad rem assignatur privilegium concessum Fratibus Minoribus, & postea quoad omnes Mendicantes reductum, & contra quos tale privilegium procedat, *ibid. num. 18. ad 22.*

Patres Societatis Jesu habent peculiare privilegium, ut possint ædificare intra spatium etiam 100. leucanarum prope quemcumque conventum, seu ecclesiam, *ibid. num. 23. ad 25.*

Privilegium distantie 100. leucanarum attendendum est etiam in translatione ecclesie, & conventus, *ibid. num. 23. ad 25.*

Per tale privilegium impeditur non potest ampliatio conventus; si jam fuerit legitime facta, *ibid. num. 25. & 26.*

Tale privilegium distantie 140. canarum locum non habet in domibus, seu hospitium Regularium, quae non habent ecclesiam publicam, nec etiam in Seminariis, *ibid. num. 27.*
 Tale privilegium, an sit usu receptum, an eidem possit Ordinarii contraire? An censeatur per Bullas abrogatum, & an per non-usum tolli possit, *ibid. num. 28. ad 31.*
 Mensuratio huiusmodi distantie 140. canarum debet fieri per aerem, non per terram, *ib. num. 32.*
 Longitudo canarum debet esse pro qualibet 8. palmarum mensura, *ibid. num. 33.*
 Pro edificanda Ecclesia, quid ulterius requiratur, *ibid. num. 34. ad 37.*
 Capella, an erigi possit sine dote, *ib. num. 38. & 39.*
 Dos assignanda ecclesiae, cujus quantitatis esse debeat, *ibid. num. 40.*
 Pro cognoscenda sufficientia dotis novae ecclesiae Regularium edificandae, quid attendi debeat, *ibid. num. 41.*
 Pro edificanda ecclesia requiritur ulterius, ut ipsa ecclesia noviter edificanda non vergat in praedictum alterius ecclesiae praesertim parochialis, *ib. n. 42.*
 Hinc si ab Episcopo permittatur edificatio ecclesiae in praedictum Parochialis, potest Parochus se opponere, & a licentia concessa appellare, secus, si in licentia concessa sint ab Episcopo reservata iura parochialis, & ad hoc referuntur varia decreta, *ibid. num. 43. ad 50.*
 Antequam edificetur ecclesia, quid agere debeat Episcopus vel per se, vel per alium, *ibid. num. 51. & 52.*
 Pro ecclesia edificanda, sive amplianda potest cogi vicinus ad vendendam domum, vel alium situm, etiam si inter domum, & ecclesiam adsit via publica, & etiam si domus fuerit alterius ecclesiae, aut cause pie, *ibid. num. 53. ad 55.*
 Ad hoc ut quis teneatur domum, vel alium situm vendere pro edificanda, amplianda, & reparanda ecclesia, quatuor condiciones requiruntur, quae assignantur, *ibid. num. 57. ad 60.*
 Docte explicatur. I. Si quis sepulchrum *ff. de relig. & fun.* & eruditè dissertitur super obligatione, qua tenetur vicinus vendere domum, vel alium situm pro edificatione, vel ampliatione ecclesiae, *ibid. in nov. add. num. 95. & seqq.*
 Pro reparanda corrumpente ecclesia standum est specialibus locorum consuetudinibus, *ibid. num. 63. & in nov. add. num. 103. idem de statuto, ib. n. 10.*
 Quomodo sit probanda haec consuetudo, *ib. num. 11.*
 Nulla speciali consuetudine in loco existente, ecclesia debet reparari de suis redditibus, *ibid. n. 64.*
 Si ecclesia nullos habeat redditus, vel saltem non sufficientes ad reparationem, quis teneatur eam reparare, *ibid. num. 65. ad 67.*
 Ad reparationem ecclesiae Cathedralis, quis teneatur, *ibid. num. 68. ad 70.*
 Qui tenentur ad reparationem ecclesiae, tenentur etiam ad reparationem aedium Rectoris ecclesiae, *ibid. num. 71.*
 Immo supradicti (deficientibus ecclesiae redditibus, & contraria non extante legitima consuetudine) tenentur etiam ad procuranda, & reparanda paramenta, & ornamenta Ecclesiae, & ad rem adducendam recens decretum, *ibid. num. 72. & 73. in nov. add. n. 106. & seqq.*
 De Episcopo singulare est, quod si onus reparandi ad alios pertineat, tenetur nihilominus ipse reparare cathedralem minime ruinam, reservato sibi iure agendi contra illos, *ibid. in nov. add. n. 116.*
 Norandum, quod Parochus tenetur solum reparare ecclesiam parochialem, non item ecclesiam subcurialem, si qua est in Parochia, *ibid. in nov. add. num. 117. & seqq.*
 Beneficiati, qui tenentur salva congrua sustentatione Ecclesiam reparare, sunt ii, qui residere te-

nantur, *ibidem in nov. add. numer. 120.*
 An ad constitutionem pro reparatione parochialis ecclesiae vocari queant forenses, qui praedia possident in districtu Parochiae, *ibid. in nov. add. num. 121.*
 Si ecclesia ruinam passa sit tempore Beneficiati antecessoris, uter conveniendus sit pro reparatione, successor an haeres Beneficiati antecessoris, *ibid. in nov. add. num. 122.*
 De hypotheca competenti ecclesiae pro reparatione super bonis Beneficiati: Vide *ib. in nov. add. n. 123.*
 An is, ad quem pertinet onus reparationis, ampliande quoque, & de novo edificandae Ecclesiae sumptum agnoscere queat, *ib. in nov. add. n. 124.*
 Ecclesiae olim quando edificabantur, caput illarum seu altare majus respiciebat partem Orientalem; & ad hoc adducuntur quatuor congruentiae, *ibid. num. 74. ad 79.*
 Hic modus erigendi ecclesiae licet sit congruentior, non est tamen omnimode necessarius, *ib. n. 80.*
 Forma ecclesiarum, qua a principio ex Apostolorum traditione utebantur Christiani, semper eadem fuit, longa nimirum, & in navis speciem, *ibid. num. 80.*
 Ecclesia inter tres partes, seu mansiones distribuitur. Prima pars sacerarium, seu presbyterium, sive Sancta Sanctorum appellatur. Secunda chorus. Tertia navis; & tres istae partes explicantur, & cur sic appellentur, *ibid. num. 82. ad 92.*
 In navi ecclesiae olim mares a foeminis separati constituebantur, mares in dextra navis parte, & foeminae in sinistra; & hoc fuit ab Apostolis constitutum, *ibid. num. 93. & 94.*
 Alia vid. hoc tomo in Append. Decret. in Auximiana Restauratione Ecclesiae. Nullius Pars. Reparationis Ecclesiae. Savonen. Mantuana. Tusculana Reparationis Ecclesiae. Alia Tusculana Reparationis Ecclesiae.
 ECCLESIA quoad ejus consecrationem, execrationem, & reconciliationem.
 Consecratio ecclesiae quid sit: Vide *verb. Ecclesia art. 4. num. 1.*
 Solum Episcopus loci de jure communi potest ecclesiam consecrare, *ibid. num. 2.*
 Episcopus debet esse proprius illius diocesis, in cuius finibus sita est ecclesia consecranda, *ibid. n. 3.*
 Episcopus in diocesi aliena consecrans ecclesiam absque permissione proprii Episcopi, an suspendatur, & an valida sit consecratio, *ibid. num. 4. ad 6.*
 Episcopus, an possit delegare potestatem consecrandi ecclesiam, *ibid. num. 8.*
 Circa benedictionem, & consecrationem suarum ecclesiarum, Regulares habent privilegium, *ibid. num. 8. ad 10.*
 Ecclesiae consecrari possunt qualibet die etiam non festiva, *ibid. num. 11.*
 Non possunt ecclesiae consecrari nisi inter missam; secus Episcopus peccator, consecratio tamen esset valida, *ibid. num. 12. ad 14.*
 Ecclesiae cathedrales, & parochiales cum Majoribus saltem altaribus intra annum in civitatibus, & in diocesis intra biennium post earum restorationem sunt ab Episcopis consecrandae, *ibid. num. 15.*
 Ecclesia semel consecrata an sit iterum consecranda, *ibid. num. 16. & 17.*
 Et quaerit: Vide *in nov. add. num. 74. & seqq.*
 Ecclesia non est consecranda, nisi prius ei de dote competente provisum fuerit, *ibid. num. 18.*
 Ecclesia, si destruat, reparatur, comburatur, amplietur in aliqua parte, vel in toto, quando indiget nova benedictione, aut consecratione, *ibid. num. 19. ad 25.*
 Confirmantur ea, quae habet Auctor. d. num. 19. & seqq. *ibid. in nov. add. num. 81. & seqq.*
 Seculo XI. ex falso canone persuasum fuit ex falso altari principali totam ecclesiam esse consecrandam, *ibid. in nov. add. num. 82. & 83.*

Sub fine Seculi XII. haec disciplina mutari cepit, *ib. in nov. add. n. 84.*
 De ritibus, quibus tum antiqua, tum praesens utitur Ecclesia in consecratione, *ibid. in nov. add. numer. 85. & 86.*
 Quomodo constare possit de consecratione ecclesiae, *ib. in nov. add. n. 79.*
 Si de consecratione minime constet, vel dubia ea sit, an consecranda sit ecclesia, *ib. in nov. add. n. 80.*
 Ecclesia pluribus casibus, & modis polluitur, ita ut indigeat reconciliatione. Primus est quando in ea sanguis humanus in quantitate notabili per voluntariam, injuriosam, & graviter peccaminosam actionem effunditur. Et effusionis sanguinis circumstantiae Ecclesiam polluentes, vel non, explicantur, *ibid. n. 26. ad 35.*
 Secundus casus, quo polluitur ecclesia, est quando in ea committitur voluntarium, & injuriosum homicidium, sive respectu sui, sive respectu alterius, quamvis sanguis non effundatur, & istius casus pariter circumstantiae enucleantur, *ibid. n. 36. ad 44.*
 Tertius casus, quo polluitur ecclesia, est, quando humanum semen in ecclesia criminose, voluntarie, & notorie est effusum, sive sit hominis, sive mulieris, sive haeretici, aut infidelis, &c. & seminis effusionis qualitates ecclesiam polluentes, vel non, aperiuntur, *ib. n. 45. ad 50.*
 Quartus casus, quo polluitur ecclesia, est, quando in ea sepelitur aliquis excommunicatus vitandus, aut infidelis, *ib. n. 51.*
 An ecclesia polluitur per sepulcrum infantis infidelis, vel filii parentum fidelium non baptizati, *ib. n. 52. & 53.*
 Si in ecclesia fuerint sepulti haeretici non denunciati nominatim, etiam alias notorii, non censetur violata Ecclesia, nec etiam per sepulcrum ejus, qui in duello decessit, nisi denunciatus fuerit, *ibidem num. 54. & 55.*
 Corrigitur Auctor. num. 55. *ibid. in nov. add.*
 An omnes supradicti casus debeant esse publici ad hoc, ut ecclesia polluta dicatur, *ib. n. 54. & 57.*
 Effectus violationis ecclesiae sunt tres, & assignantur, *ibid. num. 58.*
 Si quis in ecclesia publice polluta divina officia peragit, an peccet, vel censuras incurrat, *ib. n. 59.*
 Si Sacerdos sciat solum ex Sacramentali Confessione ecclesiam esse pollutam, aut in actu celebrationis missae violeat, quid agendum, *ib. n. 60. & 61.*
 An per pollutionem Ecclesiae polluat etiam Coemeterium, & e contra, *ib. n. 62. ad 64.*
 Reconciliatio Ecclesiae pollutae, si prius fuerat consecrata, a quo fieri possit, *ib. n. 65. & 66.*
 Ex privilegio, seu commissione Summi Pontificis reconciliatio ecclesiae pollutae potest fieri etiam a simplici Sacerdote, *ibid. num. 67.*
 Praelati Regulares, an habeant privilegium reconciliandi ecclesias sibi subjectas, *ib. n. 68. ad 70.*
 Si ecclesia polluta non fuerit consecrata, sed solummodo benedicta, reconciliari potest per quemlibet simplicem Sacerdotem per solam aquae lustralis aspersionem, quamvis ab Episcopo non benedicta, *ibid. num. 71. & 72.*
 Coemeterium consecratur, & reconciliatur iisdem modis, & ab iisdem, quibus consecratur, & reconciliatur ecclesia, *ibid. num. 73.*
 ECCLESIA quoad varia miscellanea ipsam concernentia.
 In ecclesia servitus, prospectus, vel transitus haberi non potest sine Indulto Apostolico. Et sic nec cryta, & aditus subterranei ad ipsam: Vide *verb. Ecclesia, art. 5. num. 1.*
 Hoc Indultum saepe parentibus denegatur, *ibid. num. 2.*
 Talis prohibito vim habet etiam in eo, qui habet januam correspondentem in domo parochiali ecclesiae contigua, *ibid. num. 3.*
 Ferrar. Biblioth. Tom. X.

Immo nequidem Ducibus, & Marchionibus id permissi potest, *ibid. num. 4.*
 Quid in hac re observandum ab Ordinariis, *ibid. num. 5. & 6.*
 Sedilia propria ponere in ecclesia quis possit, qua facultate, quo jure, *ib. n. 7. ad 12.*
 Quando lis est inter privatos super competencia loci, qui sunt in possessione, sunt manutendi in tali possessione absque novitate, *ib. n. 13.*
 Locus in ecclesia possessus videntibus, & patientibus Rectore, toto Clero, & hominibus loci, sicuti acquiritur per decennium, ita praescribitur per immemorabilem. Et in casu, an permitti possit in praedictum huiusmodi Juris quaesiti ponere novam Sedem ante veterem, *ib. n. 14. ad 17.*
 An ex consuetudine sedendi in certo loco ratione praeminentiae, acquiratur etiam jus prohibendi, ne alter sedat: Et ad tale jus acquirendum, quid requiratur, *ib. n. 18. ad 23.*
 Contra amoventes sedilia, quomodo agi possit, *ib. n. 24.*
 Si aliqua forma ecclesiae immutetur in aliam structuram, sedilia laicorum in illa existentia quomodo reponi debeant, *ib. n. 15.*
 Jus habendi talia sedilia, vel sepulcrum in ecclesia concessum alicui familiae, vel descendentibus, extincta familia, ad quos tale jus transeat, *ib. n. 26.*
 Sedilia quomodo prohibeantur collocari in ecclesia, *ib. n. 27.*
 Strata ad ecclesias sibi deferri facere quibus liceat, *ib. n. 28.*
 Afferuntur duo decreta generalia Sac. Rit. Congr. prohibentia laicis osculum Evangeliorum intra missam, usum baldachini in ecclesiis, & assistentiam in presbyteriis, *ib. n. 29. 30. & 31.*
 Magistratus laicus non potest in ecclesia habere retentionem, sive usum tapeti, aut stratus, & ad rem afferuntur varia decreta, *ib. n. 32. ad 35.*
 Inducantur auctores tractantes de iuribus honorificis, quae in ecclesia laicis praestari solent, *ib. in nov. add. num. 53. & 54.*
 Qualis honor debetur Praelato Praesidi provinciae declaratur, *ibid. num. 36.*
 Dedicatio Ecclesiae Festum, an possit ab Episcopo transferri, *ibid. num. 37.*
 Sanctis antiqui Testamenti possunt dedicari ecclesiae, *ibid. num. 38.*
 Musica est de jure permessa in ecclesia, *ibid. n. 39.*
 An musica cantus possit ab Episcopo prohiberi, *ibid. num. 40. ad 42.*
 An musica toleranda sit in ecclesia exteriori Monumentum, *ibid. num. 43.*
 Propter ecclesiae reverentiam possunt expelli artifices prope illam obstreperantes, ac personae infames, & sordidae ejus divina officia perturbantes, *ib. n. 44.*
 An stabulum prope ecclesiam construi prohibeatur: Et cui competat privilegium illud removendi, *ibid. num. 45. ad 47.*
 Ad rem afferuntur epistola encyclica Clementis XI. *ibid. num. 48.*
 An possint in ecclesiis fieri ludi theatrales, representationes, seu comediae, *ibid. num. 49. ad 52.*
 ECLIPSIS.
 Eclipsis Solis quando, & quomodo fiat: Vide *verb. Mundus, num. 142. & 143.*
 Eclipsis Lunae quando, & quomodo fiat, *ibid. n. 141.*
 EDICTA LAICALIA: Vide *verb. Frumentum, & verb. Lex, art. 3. a num. 54. ad 79.*
 EDUCANDAE.
 Educandarum puellarum admissio in monasterium fieri nequit sine Apostolica licentia, & Ordinariorum examine: Vide *verb. Educandae add. ab Auctor. num. 1.*
 Pro Matrimonio, & sepultura educandarum: Vide

de verb. Matrimonium à num. 4. ad 58.
 Ut educanda recipiantur in monasteriis plures requiruntur conditiones, quæ assignantur: Vide verb. Moniales art. 1. à n. 1. ad 29.
 Alia ad rem: Vide ib. à n. 30. ad 63.

EJICERE, EJECTI A RELIGIONE.

Religiosi Professi jure incorrigibiles possunt licite ejici à Religione, & afferuntur Decreta Sac. Cong. ad hoc spectantia: Vide verb. Ejicere, Ejecti n. 1. ad 3.
 Ad expulsionem Incorrigibilium quinque prærequiruntur, & enumerantur; ac quoad eorum circumstantias explicantur, ib. n. 4. ad 12.
 Vere incorrigibilis quis dicatur, ib. n. 13.
 Ad probandam incorrigibilitatem pro expulsionem non potest carcerari, nisi qui post tertium delictum, & tertiam punitionem iterum delinquit, ibid. numer. 14. & 15.
 Incorrigibilis expleto carceris tempore, an sit statim expellendus, ib. n. 16.
 Quomodo cognosci possit, quod adhuc durat incorrigibilis post carcerem probatorium, ib. n. 17.
 Si incorrigibilis in obstinatione persistat, an adsit obligatio ipsum expellendi, ib. n. 18.
 Facultas expellendi Incorrigibiles quibus fuerit aliàs restricta; & nunc ad quos extendatur; & an possit alteri delegari, ib. n. 19. ad 21.
 Electio iudicium, seu graviorum Patrum, quando, quomodo, & à quo fieri debeat, ac confirmari, ibid. numer. 22. ad 27.
 Pro ferenda sententia definitiva expulsionis, an requiratur quod omnes iudices, seu patres concordent, ibid. n. 28. ad 30.
 Ad sententiam definitivam expulsionis ferendam quid ulterius prærequiratur, ib. n. 31. & 32.
 Post latam sententiam, quid agendum sit indicatur, ib. n. 33. ad 35.
 Sententia expulsionis est statim significanda à Superiore Ordinario loci; & significationis formula traditur, ib. n. 36. ad 37.
 Ordinarius nequit sententiam expulsionis examinare, ib. n. 38.
 Traditur formula consignandi Ejecto literas expulsionis, ib. n. 39.
 Ejectus debet se presentare illi Ordinario, in cuius diocesi est Conventus, à quo ejicitur, & tenetur accedere in habitu clericali, ib. n. 40.
 Nequit tamen Ejectus nec in suscepto Ordine ministrare, nec ad alios ascendere nec exercere officium concionandi aut docendi, ib. n. 41. ad 43.
 Expulsus laborat infamia juris, & facti; nec potest præterdere alimenta à Religione, quamvis sit Societatis Jesu, post vota simplicia, ibid. numer. 44. ad 46.
 Et hæc procedunt etiam quoad Ejectos à Societate Jesu post emissa vota solemnia, non item quoad eosdem ejectos à Societate Jesu post emissa vota dumtaxat simplicia, ib. in nov. add. n. 1. ad 3.
 Regularis injuste ejectus, an possit compellere monasterium ad alimenta præstanda, ib. n. 47. & 48.
 Ejecti stantes in seculo, an teneantur ad observanda vota Religionis, ib. n. 49. ad 52.
 Reprehenditur Auctor. numer. 50. ib. in nov. add.
 Corrigitur item Auctor. numer. 32. ib. in nov. add.
 Ejectus juste tenetur se corrigere, & humiliter petere, ut iterum amittatur, & an possit cogere Religionem, ut se iterum recipiat non obstante aliqua excusatione, ib. n. 53. ad 55.
 Ejectus rediens ad Religionem non tenetur de novo Novitiatum obire, & Professionem emittere, ibid. numer. 56.

Ejectus rediens, præscindendo à statutis, & constitutionibus uniuscujusque Religionis, an sit restituendus ad gradus, & præcedentias, ibid. numer. 57. & 58.

Ejectus à Religione ob crimina falsa, quæ ipse sibi ad

huanc finem imposuit, non est securus in conscientia extra illam, & hoc pariter est dicendum de sic expulsis post vota biennii à Societate Jesu, ibid. numer. 59. & 60.

Ejectus juste, si emendatus ad claustra rediens, non admittatur, potest tuta conscientia remanere in seculo, ib. n. 61.

Ejectus in seculo remanens, sive Clericus, sive Laicus, an teneatur accedere in habitu clericali, ibid. numer. 62. & 63.

Ejecti sive Clerici, sive Laici militiæ seculari adscripti, animo non redeundi, an sint Apostatae, ib. numer. 64. & 65.

Ejectus qualium bonorum jus acquirat, & an possit de illis disponere ac testari, ib. n. 67. ad 70.

Ejectis extra claustra decedentis Bona ad quem spectent, ib. n. 71. ad 73.

Ejectus si extra claustra decedat, ubi sit speliendus, ib. n. 74.

ELECTIO.

Quoad jus, esse, divisionem, differentiam, & formam.

Electio generatim sumpta quid sit: Vide verb. Electio art. 1. numer. 1.

Electio canonica dupliciter sumitur. Primo generaliter, & latissime, sub quo nomine venit etiam *Postulatio*, *Præsentatio*, *Nominatio*, *Petitio*, & *Collatio*. Secundo proprie & stricte, quæ definitur, ib. n. 2. & 3.

Assignatur differentia electionis à postulatione, & quid sit postulatio, ib. n. 4. & 5.

Assignatur differentia electionis à præsentatione & quid sit præsentatio, ib. n. 6. & 7.

Assignatur differentia electionis à nominatione, & quid & quotuplex sit nominatio, ib. n. 8. & 10.

Assignatur differentia electionis à collatione, & quid & quotuplex sit collatio, ib. n. 13. ad 15.

Collatio libera à quo fieri possit, ibid. numer. 16. & 17.

Collatio necessaria quid sit, & à quo fieri possit, ib. n. 18. & 19.

Forma electionis est triplex, scilicet forma scrutini, compromissi, & inspirationis, ib. n. 20.

Et quidem triplex isthæc electionis forma percipitur à cap. Quia propter de Electione, quod in quibus habeat locum docetur, & late differentia electionis, quæ fit ex illius *capitis* censura, & ejus, in qua requiritur tantum consensus naturalis sive verbis, sive factis explicatur, ib. in nov. add. n. 36. & seqq.

Electio per sortes non valet, ib. n. 21.

An in quacunque electione sortes improbantur: Vide ib. in nov. add. n. 42. & seqq.

Electio per scrutinium quid sit, ib. n. 22.

Octodecim substantialia forma electionis per scrutinium assignantur, ib. n. 23.

Electio per compromissum quid sit, ib. n. 24.

Ad faciendum compromissum pro electione requiritur consensus omnium Vocalium, ib. n. 25.

Compromissum pro electione potest fieri etiam in unum solum, quamvis ipse non sit de Collegio, dummodo non sit laicus, ib. n. 26. & 27.

Unus Compromissarius nequit eligere se ipsum, ib. n. 29.

Si Compromissarii sint plures, possunt illi aliquem ex se ipsis eligere, ib. n. 29.

Compromittentes tenentur recipere electum à Compromissariis, dummodo servata fuerit forma compromissi, ib. n. 30. & 31.

Electio per Inspirationem, & per quasi Inspirationem quæ sit, & quid ad ejus essentiam requiratur; ibid. numer. 32. ad 35.

ELECTIO quoad illos, qui possunt, vel non eligere, & eligi.

De jure communi jus eligendi Prælaturam spectat ad Capitulum, seu Collegium, cujus Prælaturam est eli-

eligendus: Vide verb. Electio art. 3. numer. 1.

Canonici vero tum cathedralium, tum collegiarum, tametsi sint de Capitulo, non aliter jus eligendi habent, quàm si in sacris sint constituti, ib. in nov. add. n. 42.

Necessè tamen haud est, ut de tempore vocationis beneficii Canonici in sacris sint constituti, sed sat est, si de tempore electionis constituti sint in sacris, quamvis ex dispensatione Pontificia Ordinati sint ante æratem ordinariam, ibid. in nov. add. numer. 43. & 44.

Utrum jus eligendi habeat Canonici propriarius, an vero Canonici possessor, tum an jus eligendi habeat Canonici post Canonatus resignationem, vel vacante Canonatu per alterius incompatibilis asecutionem: Vide ibid. in nov. add. numer. 45. & 46.

Quid de hujus juris duratione, & an possit Extraneis communicari, ib. n. 2. ad 4.

Quid, si unus solus de Capitulo, seu Collegio remaneat, ib. n. 5. & 6.

Qui incapaces sint eligendi, sive à jure, sive ob aliam causam, ib. n. 7. ad 20.

Pacificæ non est opinio Auctor. numer. 13. & seqq. quod interditi, & irregulares haud possint eligere, ib. in nov. add. n. 47. & 48.

Admissio Excommunicati ad eligendum an irritam reddat electionem, ib. in nov. add. n. 49.

Quæ sint qualitates requisitæ in iis, qui eligendi sunt, ib. n. 21.

Scientia est triplex, scilicet *Eminentis*, *Mediocris*, & *Sufficiens*, assignatur quælibet, ib. n. 22.

Scientia sufficiens quomodo mensuranda, ibid. numer. 23.

In eligendis ad prælaturas, atque officia ecclesiastica, quæ scientia toleranda, ib. n. 24.

Quoad ætatis maturitatem: Vide verb. Etas.

Quoad morum honestatem, clare patet in recensendis iis, qui eligi non possunt, ib. n. 25. ad 41.

ELECTIO quoad ea quæ concernunt Electores.

Electores habentes legitimum jus ad suffragandum sive sint absentes, sive presentes, vocandi sunt ad electionem novi Prælati, nisi sint nimis distantes & quæ distantia sufficit ad eos non vocandos: Vide verb. Electio art. 3. n. 1. ad 3.

Illustratur Auctor. n. 2. circa juramentum præstandum ab eo, qui appellatur ab Electione, ib. in nov. add. numer. 27. & seqq.

Electores vocati an possint cogi ad interessendum, ib. numer. 4.

Electores absentes, & impediti possunt eligere per Procuratorem, secus per epistolam, ib. n. 5. & 6.

Declaratur numer. 5. Auctor. ibid. in nov. add.

Electores tenentur sub gravi investigare de idoneitate personæ eligendæ, ib. n. 7.

Electores eligentes indignum an peccent, quibus poenis subjaceant, & ad quid teneantur, ib. n. 8. ad 11.

Non debent, nec possunt Electores denegare suum suffragium ei, quem per solam Sacramentalem Confessionem noverunt indignum, ib. n. 12.

Electores tenentur sub mortali eligere eos, quos digniores, & ecclesiæ magis utiles esse judicaverint, ibid. numer. 13.

Obligatio sub gravi eligendi digniorem, non solum procedit de Episcopis, & Cardinalibus, sed etiam de omnibus aliis habentibus Jurisdictionem quasi Episcopalem, ac de promovendis ad ecclesias parochiales, ib. n. 14. & 15.

Electio digni prætermissa digniore est valida, quamvis illicita; & aliquando potest esse licita, ibid. n. 16. ad 18.

Electio renuntians electioni, si prætereat & se retractet, redit integra, an admitti debeat ad electionem, & res integra quando dicatur, vel non, ib. n. 22.

Electio quando possit variare vocem suam, ib. n. 22.

Electores an possint interponere appellationem, ne procedatur ad electionem, ib. n. 23.

Electores, postquam aliquem unanimi consensu elegerunt, an possint electioni se opponere, ib. n. 24.

Talis oppositio fieri potest triplici modo, qui assignatur, & explicatur, ib. n. 25.

Electio est interdictus abusus illicitarum Capitulationum, quas occurrente vacatione ecclesiarum seu monasteriorum interdum fieri contingit, & ad hoc datur constitutio Innocentii XII. ib. n. 26.

Quomodo fieri debet juramentum interponendum ab iis, qui de electione appellant, ibid. in nov. add. numer. 27. & seqq.

ELECTIO quomodo, quando, & ubi fieri possit, & debeat, an sit canonica præsertim inter Regulares.

Pro electione canonica faciendâ qui sint vocandi: Vide verb. Electio art. 4. n. 1.

Uno solo Electore non vocato, an possit is electionem irritare, ib. n. 2. ad 4. & vide verb. Absens in nov. add.

Ante electionem habendi sunt tractatus consultorii: Et Vocales tenentur præstare juramentum de eligendo meliorem; & istud juramentum an sit de essentia electionis, ib. n. 5. ad 11. & art. 3. n. 13.

Ante electionem canenda est missa; & faciendâ est invocatio Spiritus Sancti pro eligendis Dignioribus; & talis missa an sit de essentia, & validitate electionis, ib. n. 12. & 13.

Electio debet celebrari omnibus Electoribus in unum collegialiter congregatis, & si aliqui debito modo vocati interesse nolint, electio est valida sine ipsis. At pro Ordine Fratrum Minorum traditur alia dispositio, ib. n. 14. ad 17.

Quid si cæpto electionis tractatu aliqui Vocales egrediantur & redire nolint, vel in casu defectus Præsidentis, vel omnes moriantur, aut delinquant & unus solus remaneat, ib. n. 18. ad 25.

Si aliquis Vocalium schedulam vacuum miserit in communem votorum urnam, vel in aperitionem scrutini reperiantur plures schedulæ, quàm sint Vocales, adhuc electio erit valida, si demptis superfluis remaneat major pars, ibid. numer. 26. & 27. Sed vide ib. in nov. add.

Electio Superiorum Regularium debet fieri omnino per vota secreta, & ad rem quid sentiant Doctores in interpretatione Concilii Tridentini, ib. n. 28. ad 30.

Electio propter quas causas desinat esse secreta, ibid. n. 31. ad 36.

Ad electionem Regularium debent vocari omnes Vocales etiam infirmi, qui decumbunt in Conventu electionis, & si nequeant electioni interesse, quid agendum sit, indicatur, ib. n. 37.

Ad talem electionem vocandi sunt etiam Religiosi Sacris non initiati in illis Religionibus, quarum constitutiones ipsis expresse concedunt, ut habeant votum in Capitulis, ib. n. 38.

Regulares tenentur sub mortali eligere digniorem, ibid. numer. 39. 40. & art. 3. numer. 13. & cod. art. 3. sub numer. 6. 7. 8. & 9.

Quid disponent quoad hoc pro Minoribus de Observantia statuta Ordinis & Constitutiones Pontificiæ, ib. n. 41. ad 43.

Ut electio sit valida, requiritur, ut in ipsam concurrat saltem major pars Capituli, ib. n. 44. & verb. Abbatisa à numer. 43. ad 52.

Ubi vota essent paria, Præsides Capituli nequit dare votum decisivum, nisi in Electionibus, quæ fiunt à solo Definitorio, ib. n. 45. & 46.

Tale votum decisivum an habeant etiam Ministri Provinciales, ib. n. 47.

Commissarii Provinciales, qui tempore Capituli Generalis relinquuntur ad gubernandas provincias, & singulæ electiones, quæ fiunt in Definitoriis, quomodo fieri debeant, ib. n. 48. & 49.

Electio, quæ fiunt in Capitulis tum Generalibus, tum Pro-

Provincialibus, quomodo fieri debeant, *ib. n. 50.*
 Electio, ut sit canonica, debet esse omnino libera; & quando sit canonica, vel non, ob restrictionem libertatis, *ib. n. 51. ad 54.*
 In Ordine Minorum de observantia Gubernatores pro se, vel pro alio incurrunt ipso facto excommunicationem Papae reservatam, & privationem vocis activae, & passivae, *ib. n. 55.*
 Et extenditur ad alios etiam Regulares: Vide *verb. Poena art. 2. n. 207.*
 Quae tamen excommunicatio modò potest absolvi à Ministro, & Commissario Generalibus, ubi agitur de electione Superiorum inferiorum, *ib. n. 56.*
 Dispositio Generalis pro omnibus Regularibus illicitis modis pro se, vel pro aliis Dignitates procurantibus, *ib. n. 57. & 58.*
 Electio quando, & per quid evadat simoniaca; & sic electus ad quid teneatur, *ib. n. 59. ad 63.*
 Assignantur variae electionis simoniacae, & nullae propter illicitas actiones Electorum, *ibid. num. 64. & verb. Simonia.*
 Electio celebrari debet in loco publico, & solito, *ibid. num. 65.*
 In casu autem necessitatis celebrari potest extra ecclesiam, seu monasterium, & extra locum solitum: Immo etiam in loco interdicho, & quid si extra casum necessitatis ibi celebraretur, vel in loco non consueto, *ib. n. 66. ad 70.*
 Electio de jure communis est facienda, quando ecclesia est viduata & vacat legitimo suo Pastore, *ib. n. 71.*
 Vacantia autem, & viduatio potest fieri multipliciter, & assignatur, *ib. n. 72.*
 Viduata ecclesia, intra quantum tempus Electio fieri debeat, *ib. n. 73. ad 75.*
 Regulares non tenentur stare temporì à jure communi praefixo, sed debent servare tempus, & modum à suis specialibus constitutionibus statutum, *ibidem num. 76.*
 Si electio non fuerit celebrata statuta, & praescripta die in Ordine Minorum, ad quem devolvatur, *ib. num. 77.*
 Electio celebrata post elapsum tempus à jure communi, vel speciali praefixum, est nulla, *ib. n. 78.*
 An ubi Capitulum sit legitime coactum ad electionem faciendam, non duae ex tribus partibus Capituli requirantur ad coarctandum terminum electioni praefixum, sed major tantummodo pars: Vide *ib. in nov. add. num. 28. & seqq.*
 Electio regulariter loquendo non est facienda de nocte, nisi ob graves & urgentes causas, quae assignantur, *ib. n. 79. ad 81.*
 Per noctem, quale tempus intelligatur, *ib. n. 82.*
 Electio potest celebrari etiam die festo, *ib. n. 83.*
 Electio est nulla, si ante celebrationem Capituli, vel Congregationis, non exhibeantur attestaciones de adimplimento oneris missarum, & adducantur ad hoc Resolutiones Sacr. Congr. *ib. n. 84. & 85.*
 Vicarius Provincialis electus à solo Definitorio, an post mortem Provincialis possit obtinere titulum Ministri Provincialis, *ib. n. 86. ad 88.*
 Electio facta à Regularibus & de Regularibus nedom in eadem Religione professis, est nulla, *ibid. num. 89.*
 Ut quis possit eligere, sufficit tacita professio: Ut vero possit eligi, necessario requiritur professio expressa in eadem Religione, in qua eligitur, quod etiam procedit in Monialibus, *ib. n. 90. 91.*
 Sententiae privationis vocis activae & passivae quando à Superioribus Regularibus sint pronuntiandae. Et Praeses Capituli in Religiosis Capitularibus privandis ad quid teneatur, *ib. n. 90. ad 94. & supra n. 84.*
 Electio canonice celebrata est confirmanda ab immediato, & proximo Superiore, *ib. n. 95.*
 Si Electus ante confirmationem se immisceat administrationi, est ipso facto privatus jure acquisito per Electionem, nisi sit electus in Ministrum Generalem, *ib. n. 96. & 97.*

In Ordine Minorum Generalis statim ac Canonice est electus, potest plenam, & liberam administrationem exercere ex concessione Clementis IV. *ibid. num. 98.*
 Abbatissa an possit ante confirmationem administrare, & quoad earum Electionem quid attendendum sit, *ib. n. 99. & 100. & in add. Auctor. n. 102.*
 Num ad coarctandum electionis tempus, quando Capitulum est jam coactum, *ib. in nov. add. n. 103. ad fin.*
 Si in electione, in qua plures sunt electi, suffragia excedant eligentium, numerum, nemo potest renuntiari electus, *ib. nov. add. & add. noviss.*

E L E E M O S Y N A.

Eleemosyna quid sit: Vide *verb. Eleemosyna n. 1.*
 Eleemosyna est opus summe meritorium, satisfactorium & imperatorium, *ib. n. 2.*
 Datur praecipuum obligans sub gravi ad dandam quandoque eleemosynam juxta rationem necessitatis alicujus, & facultatis propriae, *ib. n. 3. & 4.*
 Bona ex parte dantis possunt esse superflua, vel necessaria tripliciter, & assignantur, *ib. n. 5.*
 Bona superflua, vel necessaria vitae, statui, decentiae status, quae sint, *ib. n. 6. 7. & 8.*
 Necessitas ex parte accipientis consideratur tripliciter, & assignatur, *ib. n. 9.*
 Necessitas extrema, gravis, ac communis quae sit, *ib. n. 10. ad 12.*
 Homo hanc, & quando sub mortali teneatur ex bonis superfluis tripliciter considerari facere eleemosynam pauperibus laborantibus necessitate extrema vel gravi vel communi, & quid talibus pauperibus sit in casu concessum ad sublevandam eorum necessitatem, *ib. n. 13. ad 20.*
 Inducitur Auctoris vitium sub num. 15. *ibid. in nov. add.*
 Eleemosyna quomodo, & quibus sit largienda, & qui sint praefereudi inter constitutos in triplici necessitate, & inter Propinquos, ac alios indigentes, *ib. n. 21. & 22. & verb. Filius, & Necessitas.*
 Eleemosyna non est danda Pauperibus otiosis nolentibus laborare, *ib. n. 23.*
 Eleemosyna potest denegari pauperibus forensibus, immo possunt justè à civitate expelli quando adest justa causa, *ib. n. 24.*
 Pauperes fidei graviter peccant, & tenentur ad restitutionem eleemosynarum, quas se fingendo pauperes receperunt; & quibus possit fieri restitutio, *ibidem num. 25. & 26.*
 Quamvis quis actu non egeat ad victum, si tamen imminet necessitas proxima, potest tunc petere, & acceptare eleemosynas: Sic etiam, qui filias habet nobiles, quas commode dotare non potest: Sic pariter puella, quae non habet congruam dotem ad sui status conditionem: Idem etiam est dicendum de Filiis habentibus sibi necessaria, qui si habeant parentes necessarij alendos, & ad id non habeant, & de iis, qui habent fratres, aut sorores quibus alimenta praebere tenentur, *ib. n. 27. ad 31.*
 Religiosi Mendicantes possunt eleemosynas ostentim petere & eos impediendos incurrun excommunicationem ipso facto, *ib. n. 32.*
 Non possunt tamen quaerere extra districtus consuetos, & assignatos propriis Conventibus, *ibid. n. 33. & 34.*
 Regulares vere Mendicantes non tenentur petere licentiam ab Ordinario in cuius diocesi situm est eorum monasterium, neque eidem ostendere licentiam suam Superiorum, dum eleemosynas quaerunt in locis, ubi existunt Conventus, sed solum, si eas velint colligere extra ipsa, tamen si extra diocesim, in qua erecti sunt Conventus, quaerite voluerint, debent obtinere consensum ab Ordinario illius diocesis, *ib. n. 35. ad 37.*
 Fratres Mendicantes eleemosynas quaerere neque-

queunt per alios, quam per sui Ordinis Religiosos vel Oblatos, *ibid. num. 38.*
 Sic sine licentia in scriptis Ordinarii loci nulli quantumvis privilegiati possunt eleemosynas quaerere pro aliquo opere pio, etiam si essent Patentati, seu Commissarii Abbatiae Sancti Antonii Vienneensis; & qui prohibentur talem licentiam concedere, *ibid. num. 39. & 40.*
 Confraternitatibus, & aliis locis piis, quae hospitalitatem actu non exercent, non est regulariter danda licentia quaerendi. Neque Ordinarii prohibere possunt Regularibus, ne quaerant ante Confraternitates, *ibid. num. 41. & 42.*
 Eleemosynas, & Oblaciones ab Offerentibus recipere an sit prohibitum Regularibus inter missarum solemnia, *ibid. num. 43.*
 Eleemosynarum missarum, an possit aliqua pars retineri ratione expensarum, quae fiunt in celebratione, *ibid. num. 44. verb. Missa art. 2. sub num. 2. in respons. ad septimum: Urensilia num. 1. ad 6.*
 Sacerdos, qui missam suscipit celebrandam cum certa eleemosyna, non potest eandem missam alteri celebrandam committere parte ejusdem eleemosynae sibi retenta, *ib. num. 45. verb. Missa art. 2. sub n. 2. in respons. ad decimum.* Et id faciens quam poenam incurrat: Vide *verb. Eleemosyna, num. 64.*
 Eleemosynae pro missis celebrandis recipi non possunt ab ecclesiis, si iisdem missis non nisi post longum tempus satisfacere valeant, nisi de consensu illorum qui eleemosynas retribuunt, *ibid. num. 46. verb. Missa art. 2. sub num. 2. in respons. ad 11. & 12.*
 Missae ad satisfaciendum eleemosynis alicui ecclesiae traditis non sunt celebrandae per exteros, ubi commode possunt satisfieri per Sacerdotes ejusdem Ecclesiae, *ibid. num. 47. verb. Missa art. 4. num. 16.*
 Eleemosynae pro celebratione missarum, oblatae integrae & fideliter sunt in id erogandae, & quenam poenae sint infligendae contra mercatores super eleemosynis missarum, *ibid. in add. Auct. num. 67. & 68.*
 Eleemosyna pro expeditione adversus infideles, collatae in aliam quamlibet causam non sunt impendendae, *ibid. in add. Auct. num. 69.*
 Eleemosynae à Regularibus fieri & distribui possunt in opportunis facultatibus obtentis, *ibid. in add. Auct. num. 70.*
 Per extensum exhibetur saluberrima Bened. XIV. constitutio super eleemosynis, *ibid. in add. Auct. num. 71.*
 Eleemosynas petere per ecclesiam, dum divina celebrantur officia, est prohibitum, *ibid. n. 48. & 49.*
 Eleemosyna de quibus bonis faciendae sit, & fieri possit, *ib. n. 50. ad 53.*
 Uxor, filius familias, servus, vel ancilla, Religiosus, Papillas, Administratores, Tutores, & Curatores, de quibus bonis, quando, qua licentia, in qua quantitate possint facere eleemosynas? *ib. n. 54. ad 60.*
 Confirmatur sententia Auct. num. 55. adducta, *ibid. in nov. add.*
 Quid de Eremita eleemosynas petente pro Sacello sibi commendato, *ibid. num. 61.*
 Eleemosynarum distributor potest illas sibi pauperi, vel suis consanguineis pauperibus appropriare, *ib. n. 62.*
 Eleemosynae collectae occasione Jubilei, ad quem spectant, *ibid. num. 63.*
 Pro unaquaque missa manuali, quae sit eleemosynae inferior taxa? *ibid. num. 64. & 65.*
 Fratres Minores de Observantia speciale habent indultum eleemosynas colligendi pro locis Terrae Sanctae; & Ordinarii tenentur illos commendare in tota diocesi ad minus duabus vicibus quolibet anno, *ibid. num. 66.*
 An jus colligendi eleemosynas per sacculum sonantem spectet ad actus Parochiales, & Ecclesiae Parochialis hoc jus tantum sibi adscribere, & alias Ecclesias ab usu ejusdem excludere vigore juris biennalis recte possit, *ibid. in nov. add. num. 68. & seqq.*

An qui quotannis eleemosynam erogare consuevit, compelli possit, ut in futurum eam praestet: Vide *ibid. in nov. add. num. 71. & seqq. Vide verb. Oblatio in nov. add.*

EMPHYTEUSIS.

Quoad ejus naturam, divisionem, & successionem
 An emphyteusis sit in ipsam. *ibid. num. 1.*
 Emphyteusis unde dicatur? Vide *verb. Emphyteusis, art. 1. num. 1.*
 Emendatur Auctor, *ibid. in not. nov. ad num. 62. & 63.*
 Emphyteusim dantes, & accipientes quomodo vocentur, *ibid. num. 2.*
 Datur emphyteusis definitio, *ibid. num. 3.*
 Assignatur emphyteusis differentia à locatione, à venditione, à mutuo, donatione, aliisque contractibus, & à feudo, *ibid. num. 4. ad 7.*
 Emphyteusis dividitur primo in ecclesiasticam, & laicalem, & qualis sit utraque, *ibid. num. 8.*
 Assignatur differentia emphyteusis ecclesiasticae à laicali, *ibid. num. 9.*
 Quid sit incidere in commissum, *ibid. num. 10.*
 Emphyteusis dividitur secundo in perpetuam, & temporalem, & qualis sit utraque, *ibid. num. 11.*
 Emphyteusis dividitur tertio in hereditariam simpliciter & hereditariam mixte seu qualificatae, & in non hereditariam, seu ex pacto, & providentia, & qualis sit quaelibet, *ibid. num. 12.*
 Scriptura, seu instrumentum scriptum est de substantia emphyteusis, *ibid. num. 13.*
 Emphyteusis quomodo dicatur ecclesiastica, vel laicalis, & ad quod tempus esse debeat, *ibid. num. 14.*
 Emphyteusis laicalis quando presumat perpetua, & transeat ad heredes etiam extraneos, *ibid. num. 15. & 16.*
 Emphyteusis ecclesiastica, quando censeatur perpetua, & transeat ad omnes heredes etiam extraneos, & quid ad rem sentiant Auctores, *ib. n. 17. ad 20.*
 Emphyteusis ecclesiastica potest etiam concedi in perpetuum, si adsit legitima causa, &c. & Beneplacitum Apostolicum, *ibid. num. 21.*
 Bona ecclesiastica in emphyteusim dari solita, si iterum redeant ad ecclesiam, an possit Praelatus ecclesiae ea de novo concedere in emphyteusim absque Juris solemnitatibus, *ibid. num. 22. & 23.*
 Assignatur, quando solum dicatur alterari, vel non, *ibid. num. 24.*
 Ad hoc autem ut bona ecclesiae dicantur solita in emphyteusim concedi, quid requiratur, *ib. n. 25. & 26.*
 An emphyteusis ecclesiastica non succedunt filii naturales seu illegitimi, quamvis legitimati per rescriptum Principis naturalis; bene vero legitimi per subsequens Matrimonium, *ibid. num. 27. ad 29.*
 In emphyteusim autem seculari filii naturales, & illegitimi succedunt eo modo, quo succedunt in aliis bonis defuncti, *ibid. num. 30.*
 Si haeres monasterium ingreditur, in emphyteusim hereditaria an succedat monasterium, *ib. num. 31. & 32.*
 Emphyteusis cum specialibus clausulis concessa transit ad solos vocatos per tales clausulas, & afferuntur plura exempla, in quibus clausulae apponuntur, & quomodo intelligendae sint clare indicatur, *ibidem num. 33. usq. ad 60.*
 In emphyteusim ecclesiastica dato casu, quo instrumentum diversimodo cantaret, an deberet potius attendi tenor Beneplaciti Apostolici, quam tenor instrumenti, *ibid. num. 61.*
 Illustrantur tradita ab Auctore, *ibid. in nov. add. num. 62. & seqq.*

EMPHYTEUSIS quoad ea, quae concernunt emphyteutam.

Emphyteuta, quis esse possit, vel non? Vide *verb. Em-*

Emphyteusis art. 2. num. 1. ad 3. *& verb. Clericus art. 3. per 101.*
 Emphyteuta potest libere uti, & frui re emphyteutica, & ei competit actio realis contra quemcumque perturbatorem, aut possessorem, *ibid. num. 4.*
 Emphyteuta, an habeat jus percipiendi fructus ex incremento rei emphyteuticae per alluvionem factam, *ibid. num. 5. & 6.*
 Emphyteuta quando possit repetere melioramenta facta rei emphyteuticae, vel non? & quomodo melioramenta sint aestimanda, *ibid. num. 7. ad 11.*
 Limitantur tradita ab Auctore, *ibid. addit. nov. num. 39. & 40.*
 Emphyteuta, an possit vendere tam ipsam rem emphyteuticam, quam melioramenta in ea facta, & quae conditiones requirantur pro tali venditione, & quibus fieri talis venditio sit prohibita, *ibid. num. 12. ad 14.*
 An possit emphyteuta rem emphyteuticam quoad dominium utile cum melioramentis factis alteri etiam extraneae personae donare, vel legare, aut in dotem dare sine consensu domini, eoque non requisito, *ibid. num. 15. & 16.*
 Ut sine consensu domini directi res emphyteutica donetur, legatur, aut in dotem detur, requiruntur potissimum tres conditiones, & assignantur, *ib. n. 17.*
 Si reperiatur emphyteusis donata, vel legata personis, seu locis incapacibus ipsam retinendi, quid agendum, *ibid. num. 18. & art. 1. num. 31.*
 An possit emphyteuta sine consensu domini directi rem emphyteuticam oppignorare, seu hypothecare, locare, aut alteri in emphyteusim concedere, aut cum alio permutare, *ibid. num. 19. ad 23.*
 Emphyteuta tenetur servare pacta conventa in contractu emphyteutico, & aliqua pacta claritatis gratia adducuntur, & explicantur, *ibid. n. 24. ad 30.*
 Auctor explicatur, *ibid. add. nov. n. 41. & seqq.*
 Emphyteuta bonorum ecclesiasticorum gaudent exemptione ab oneribus communitatis, *ibid. num. 31.*
 Meri laici possunt conveniri in foro ecclesiastico pro bonis emphyteuticis, & redditibus ecclesiae pro eo quod pertinet ad directum dominium, *ib. n. 32.*
 Causae assensu servitutis contra emphyteutam Mensae episcopalis spectat ad Curiam ecclesiasticam, *ibid. num. 33.*
 Non gaudet emphyteuta bonorum ecclesiasticorum immunitate ab onere personali unius Corbae frumenti, *ibid. num. 34.*
 Emphyteuta ecclesiae non potest declinare forum ecclesiasticum respectu solutionis Canonis vel quando agitur de dominio ecclesiae, *ibid. num. 35.*
 Bona ecclesiarum, & locorum piorum in emphyteusim laicis concessa, an sint exempta ab oneribus, & impositionibus laicalibus, & an possint ab eisdem collectari, *ibid. num. 36. ad 38.*

EMPHYTEUSIS quoad ea, quae concernunt dominium directum, seu proprietarium.

Dominus directus esse, seu in emphyteusim dare quis possit: Vide *verb. Emphyteusis art. 3. n. 1. ad 4.*
 Propter defectum liberae administrationis, quis non possit in emphyteusim concedere, *ibid. n. 5. & 6.*
 Dominus directus, an possit omnia sibi beneficia facere in re emphyteutica, *ibid. num. 7.*
 Dominus directus, an possit privare emphyteutam re emphyteutica, & qui casus excipiuntur, *ib. num. 8. ad 10.*
 In emphyteusi laicali, an admittenda sit purgatio morae, *ibid. num. 11.*
 Quantum tempus ad purgandam moram concedatur, *ibid. num. 12.*
 Dominus directus potest privare emphyteutam re emphyteutica, si absque suo consensu, & absque debitis iuris conditionibus vendat emphyteusim, vel si culpa lata, vel levi res emphyteutica fuit notabiliter deteriorata. Immo potest eam cogere, ut id, in

quo rem laesit, resarciat, *ibidem numer. 14.*
 Emphyteuta expellendus est ab emphyteusi cum interventu, & auctoritate Iudicis, *ibid. num. 15.*
 Dominus directus potest a novo emphyteuta laudemium exigere, *ibid. num. 16.*
 Laudemium quare sic dictum: Quid sit de iure communi, ac de consuetudine: Quomodo mensurandum, & quando solvendum, *ibid. n. 17. ad 23.*
 An assumpta ab emphyteuta obligatio aliquid faciendi intra certum tempus sub poena devolutionis, devolutio fiat, non interpellato emphyteuta, *ibid. add. novis.*

EMPTIO, ET VENDITIO.

Quoad suum esse, & a quibus, & de quibus fieri possit, & debeat, vel non.

Emptio, & Venditio quid sit: Vide *verb. Emptio, & Venditio art. 1. num. 1.*
 Explicantur particulae definitionis Emptionis, & Venditionis, *ibid. ad num. 2. ad 4.*
 Nomine mercis quid veniat, *ibid. num. 5.*
 Quid veniat nomine pretii, & quid sit, *ib. n. 6.*
 Nummus, & pecunia unde dicantur, *ibid. numer. 7. & 8.*
 Nummi appellatio strictior est, quam pecunia, *ibid. num. 9.*
 Emptio, & Venditio non est, nisi interveniat nummus vel pecunia, *ibid. num. 10.*
 Pretium unde dictum, *ibid. num. 11.*
 Pretium est duplex, legitimum, seu legale, & naturale, seu vulgare, & quale sit utrumque, *ibid. num. 12.*
 Pretium naturale seu vulgare dividitur in infimum seu pium, in medium, seu moderatum, & in summum, seu rigorosum, & quale sit quodlibet, *ibid. n. 13.*
 Quodlibet trium horum pretiorum justum est, ac licitum, *ibid. num. 14.*
 Emptio, & Venditio per quale pretium illicita dicatur, *ibid. num. 15. & 16.*
 Emere, & Vendere quo iure permittatur, qua conditione, *ibid. num. 17. & 18.*
 Dimidium justii pretii quomodo computandum sit in emptore decepto, *ibid. num. 19.*
 Pretium legale juste taxatum obligat omnes in utroque foro, *ibid. num. 20.*
 Pretium juste taxatum observare tenentur etiam peregrini, nisi specialiter eximantur, *ibid. n. 21.*
 Si manifeste constet pretium indebitum, irrationabiliter, & iniuste taxatum esse, nemo in foro conscientiae illud observare tenetur. Et quid in casu tuta conscientiae agi possit indicatur, *ibid. num. 22. ad 25.*
 Quid Confessarius in hoc casu facere tenetur: Vide *ibid. in nov. add.*
 Emptio, & Venditio potest fieri ab omnibus, qui iure non prohibentur, *ibid. n. 26.*
 Emerere, & vendere solius lucri, & negotiationis gratia, nequeunt Clerici, *ibid. num. 27. & verb. Clericus art. 3. per tot.*
 Qui a iure prohibentur emere, & vendere, & qui excipiuntur, qua conditione possint, & qua res, *ibid. num. 28. ad 33.*
 Res emptioni, & venditioni subjectae quale sint, *ibid. num. 34. & 37.*
 Officia publica temporalia spectando leges positivas humanas, an emi, ac vendi possint, & quae conditiones servanda in licita eorum venditione, *ibid. num. 38. ad 41.*
 Emptio, & Venditio, de quibus rebus fieri nequeat, *ibid. num. 42. & 43.*
 Homo liber quo casu, & conditione vendi possit, aut emi, *ibid. num. 44. & 45.*
 Nequit a domino vendi servus ut cum bestiis pugnet, *ibid. num. 46.*
 Assignantur res, quae hostibus ecclesiae vendi prohibentur, *ibid. num. 47.*

Or-

Ordinarie loquendo nemo invitus cogi potest ad vendendam rem propriam, vel emendam alienam, *ib. n. 48.*

In casu tamen publicae necessitatis, & in aliis casibus, qui assignantur, a cogi possint subditi, quamvis Clerici, ad vendendum, vel emendum, & ob quas causas, *ib. n. 49. ad 54.* Multa ad rem; Vide *add. nov. ib. n. 55. & seqq.*

EMPTIO quoad ea, quae concernunt Emptorem.

Emens bona fide rem furtivam ad quid teneatur, & quid si eam vendidit, consumpsit, vel donavit, & an possit eam reddere furti: Vide *verb. Emptio, & Venditio art. 2. n. 1. ad 7.*
 Emens rem pecunia furtiva an rei dominium, & venditori an pecunia dominium acquirant; Et ad quid ambo teneantur, *ib. n. 8. & 9.*
 Corrigitur Auctor. n. 9. *ib. in nov. add.*
 Emens rem alienam, seu furtivam modico pretio, ut eam restituat proprio domino, quid possit repetere a domino rei, & ad quid ipse teneatur, *ib. n. 10.*
 Emens communi pretio agrum, in quo scit esse thesaurum, vel similia alia pretiosa, licite emit, & nihil tenetur restituere Venditori ignorantis. Quod pariter est dicendum de illo, qui emit rem mobilem, in qua reperitur aurum, *ib. n. 11. & 12.*
 Emens rem sua, & communi aestimatione vilem, si post Emptionem cognoscatur esse pretiosam, an teneatur aliquid restituere venditori, *ib. n. 13. ad 15.*
 Qui scientia privata scit brevi pretium augendum vel monetae valorem minuendum, an possit licite emere, vel vendere, aut monetam expendere pretio currenti, *ib. n. 16. ad 18.*
 Chirographa, & aliena credita, an, a quibus, & quo titulo possint licite minori pretio emi, vel non, *ib. n. 19. ad 27.*
 Non licet sine justo titulo ob solam anticipatam solutionem infra pretium infimum emere; secus si adsit justus titulus, *ib. n. 28. et 29.*
 Assignantur variae causae, propter quas potest emi res minori pretio, quam valeat, *ib. n. 30. ad 36.*
 Sed Vide *nov. add. sub n. 35.*
 Deputatus ad aliquam rem emendam certo, & determinato pretio, an, & quando possit sibi aliquid retinere si minoris emit, *ib. n. 37. ad 40.*
 Sartor deputatus ad emendum pannum, sericam &c. pro vestimentis conficiendis, potest sibi retinere id quo minus emit, si mercator, vel venditor in solam sui gratiam partem aliquam justii pretii remisit, dummodo tamen duo concurrant, quae assignantur, *ib. n. 41. et 42.*
 Emens frumentum tempore messis, quo minus valet, animo illud vendendi tempore, quo plus valet, an sint culpandi, & teneantur ad restitutionem, *ib. n. 43. ad 45.*
 Quinam emere possint, *ib. add. nov. n. 46. et seqq.*

EMPTIO quoad ea, quae concernunt Venditorem.

Venditor ob solam dilatam solutionem an possit rem plus justo pretio vendere; Vide *verb. Emptio, & Venditio art. 3. n. 1. et 2.*
 Ut liceat Venditori supra summum pretium vendere pluri ad creditum ratione lucri cessantis; requiruntur variae conditiones, quae enumerantur, *ib. n. 3.*
 Ratione periculi perendi pretium, vel ex toto, vel ex parte, possunt Venditores pluri vendere ad creditum; Et etiam ratione difficultatum, molliarum, & expensarum, quae probabiliter timentur, *ib. n. 4. et 5.*
 Absque ullo titulo licitum est vendere pluri ad creditum solam intra fines justii pretii, *ib. n. 6. et art. 1. n. 14.*
 Supra summum justum potest res pluri vendi ge-

ERRATA, BIBLIOT. TOM. X.

neraliter loquendo ob varias causas. 1. Ratione damni emergentis. 2. Ratione lucri cessantis. 3. Ratione pecuniae, seu raritatis mercium. 4. Ratione multitudinis Emptorum. 5. Ratione specialis ad rem effectus venditoris causantis eidem honestam oblationem. 6. Ratione periculi faciendi expensas in exigendo pacto pretio. 7. Ratione periculi perendi pretium, sive ex toto, sive ex parte; *ib. n. 7. ad 13.*
 Venditor an, & quando teneatur manifestare emptori vitium rei, sive occultum, sive patens; *ib. n. 14. ad 21.*

Confirmatur Sententia Auct. sub n. 11. *ib. in nov. add.*
 Quid agendum proponatur in praxi quoad Sententiam ab Auctore propositam sub num. 15. Vide *ib. in nov. add.*

Venditor, qui ad alliciendo frequentiores emptores vendit merces pretio infimo, sed occulte non tradit integrum pondus, & mensuram, partem sibi reservando ad compensationem justii pretii, an peccet, & ad quid teneatur, & quo casu sit licitum; *ib. n. 22. et 23.*

Merces extraordinariae bonitatis, v. g. vinum aut triticum, quo casu, & qua cautela misceri possint cum aliis mercibus inferioris pretii; *ib. n. 24. et 28.*

Venditor sciens scientia privata pretium mercis brevi minuendum esse, potest licite vendere pretio currenti; Vide *ib. n. 29. art. antecedenti ad n. 16. ad 18.*
 Deputatus ad aliquam rem vendendam certo, & determinato pretio, an, & quando possit licite sibi aliquid retinere de augendo pretio rei venditae; Et quid si talis Deputatus esset famulus; *ib. n. 30. ad 33. et art. 2. n. 39. ad 41.*

Venditor an possit plus justo augere pretium mercis solum ex eo quod videat emptorem valde indigere illa; *ib. n. 34.*

Venditor pro re valde rara, & peregrina an possit repetere ab emptore quodcumque sibi arbitrarium, & excessivum pretium; *ib. n. 35. ad 36.*

Vendens in fraudem creditorum, quibus res vendita fit incapax solvendi, quod debet, an peccet, & ad quid teneatur? & quid si talis venditio facta sit ignorantibus fraudem; *ib. n. 37. ad 41.*

Monitum ad Confessarium, *ib. in not. novis. ad 41.*

Venditor fingens literas de submersis navibus, quae merces advehebant, vel spargens falsum rumore, ex quo sciat mercis pretium augeri, ut carius vendat merces suas, an peccet, & ad quid teneatur; *ib. n. 42. et 43.*

Quid si venditor iuret se pluri vendidisse alii mercem, vel pluri constare sibi; *ib. n. 44.*

Vendens quid pro quo malitiose, v. g. aurum pro auro, &c. peccet graviter, & teneatur ad restitutionem; *ib. n. 45.*

Pharmacopola vendens quid pro quo aequae utile ad finem emptoris, v. g. dans infirmo unum medicamentum pro alio, an peccet, & ad quid teneatur; *ib. n. 46. et 47.*

Venditor habens frumentum venale, si sit illud servaturus usque ad tempus quo solet plus valere, an possit licite nunc vendere majori pretio, quam actu valet, vel pretio solvendo, quo valet statuto tempore; *ib. n. 48. ad 51.*

Venditor non potest licite vendere triticum de mense Novembris, v. g. summo pretio quo venit toto tempore intermedio usque ad Novembrem sequentis anni; *ib. n. 52.*

Venditor graviter peccat, & tenetur ad restitutionem, si triticum aqua madefaciat, lanam, & huiusmodi in loco humido reponit, ut plus ponderet; *ib. n. 53.*

Venditor an possit licite vendere rem cum pacto retrovendendi, seu redimendi in futurum, & quantum dimidi debet de pretio propter tale onus revenditionis impositum Emptori; Et quid in re cavendum sit; *ib. n. 54. ad 56.*

Differentia inter creditum inter Socium & fiscum circa venditionem rei communis, *ibid. in add. nov. n. 57. et seqq.*

Q9

EMP-